

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. & P. COATS, LIMITED**, se sídlem 155 St. Vincent Street, G2 5PA Glasgow, Velká Británie, zastoupeného JUDr. Otakarem Švorčíkem, advokátem se sídlem Hálkova 2, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 6. 2007, č. j. O-355884, ve věci ochranné známky, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2009, č. j. 8 Ca 264/2007 - 37,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2009, č. j. 8 Ca 264/2007 - 37, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížnosti se Úřad průmyslového vlastnictví (dále také „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 6. 2007, č. j. O-355884, a věc vrácena zpět k dalšímu řízení; tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 13. 9. 2006, č. j. O-355884 o zamítnutí námitek proti zápisu přihlašovaného slovního označení „KOTVA“ společnosti MARKLAND Kotva, a.s. (dále také „přihlašovatel“), do rejstříku ochranných známek.

Napadeným rozsudkem městský soud postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalobou napadené rozhodnutí

pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušil a věc vrátil žalovanému zpět k dalšímu řízení. Městský soud uvedl, že „*oba správní orgány posoudily zaměnitelnost střetnuvších se ochranných známek chybně, neboť závěr žalovaného není odůvodněn přezkoumatelně, pečlivě, přesvědčivě, logicky, bezvadně. Žalovaný totiž učinil svůj úsudek, aniž by řádně zhodnotil všechna relevantní kritéria. Napadené rozhodnutí je založeno na nedostatečně učiněných skutkových zjištěních*“. Závěrem městský soud konstatoval, že musí odmítnout tvrzení žalovaného, „*že spíše než kotvu, tj. předmět sloužící k zabezpečení lodi, si průměrný spotřebitel pod slovním označení „KOTVA“ vybaví obchodní dům tohoto názvu, který zvláště v období před listopadem 1989 byl vnímán i mimopražskými spotřebiteli jako určitý symbol moderního nakupování, a který byl nejen obyvateli Prahy, ale i mimopražskými návštěvníky hojně vyhledáván, čímž se zapsal do obecného povědomí veřejnosti*“. Dle městského soudu byl totiž takto obchodní dům KOTVA vnímán před dvaceti lety, žalovaný se však měl zabývat vnímáním průměrného spotřebitele dnes, kdy už tomu tak zřejmě dávno není, neboť v mezidobí vyrostla nejen v Praze, ale na území celé České republiky, velká řada nových obchodních domů s novými názvy, a proto se lze spíše domnívat, že obchodní dům KOTVA u průměrného spotřebitele upadl v zapomnění. Městský soud proto přisvědčil žalobci, „*že v případě přihlašovaného označení se průměrný spotřebitel bude zcela logicky domnívat, že se jedná o pokračování známkové řady žalobce, neboť se jedná o významově zcela identickou věc, jednou vyjádřenou slovem a podruhé obrazem. Žalovaný se dle soudu nevypořádal s kritériem vnímavosti sporných ochranných známek z hlediska jejich významové podobnosti v současné době*“.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že ji podává z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

V úvodu kasační stížnosti stěžovatel připomněl, že napadeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce (dále také „namítající“), uplatněné z titulu vlastníka starší ochranné známky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“), s odůvodněním, že neexistuje pravděpodobnost záměny přihlašovaného slovního označení ve znění „KOTVA“ s namítanými prioritně staršími ochrannými známkami žalobce. Nepřisvědčil tedy žalobci, že se v případě přihlašovaného označení ochranné známky ve znění „KOTVA“ a první namítané ochranné známky Společenství č. 1739051 ve znění „ANCHOR“, jedná významově o zcela identickou ochrannou známku, v případě druhé kombinované ochranné známky Společenství č. 1739341

a třetí kombinované ochranné známky Společenství č. 2694206

pak nepřisvědčil žalobci, že vyobrazení kotvy a jeho slovní popis, tj. slovo „kotva“ budou zcela jednoznačně u běžného spotřebitele spojována a mohou v něm vyvolat omyl, týkající se původce výrobků.

Stěžovatel zdůraznil, že oba správní orgány řádně posoudily veškeré aspekty podobnosti srovnávaných označení a svá rozhodnutí o nepravděpodobnosti záměny těchto označení u spotřebitelské veřejnosti také řádně odůvodnily. Závěr městského soudu ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí je pro účely rozhodovací činnosti správních orgánů naprosto neurčitý a vágní. Při posuzování podobnosti v jednotlivých aspektech Úřad postupoval zcela standardním způsobem, žalovaný pak dospěl k závěru, že případná zaměnitelnost by v obecné rovině mohla přicházet v úvahu jen u významového hlediska střetnuvších se známek, současně však odůvodnil, proč má za to, že tato významová podobnost nezpůsobí zaměnitelnost napadeného označení a namítaných ochranných známek. Sporná není ani vizuální ani fonetická nepodobnost srovnávaných označení.

Stěžovatel trvá na svém závěru, že spíše než kotvu, tj. předmět sloužící k zabezpečení lodí, si průměrný spotřebitel pod slovním označením „KOTVA“ vybaví obchodní dům tohoto názvu. Není pravdou, že by obchodní dům KOTVA u průměrného spotřebitele upadl v zapomnění, a to bez ohledu na okolnost, že v současné době existuje celá řada obchodních domů. Je nutno konstatovat, že přihlašovatel sporné ochranné známky společnost MARKLAND KOTVA, a.s., vznikla jako nástupnická společnost v důsledku fúze splynutím společnosti SPV KN, a.s., a společnosti CRQ Czech, a.s., a přešlo na ni jmění těchto společností, které provozovaly obchodní dům KOTVA, který působí i nadále. Přihlašovatel napadeného označení je vlastníkem řady ochranných známek a jeho známková řada „kotva“ počíná rokem 1989, kdy byla zapsána ochranná známka č. 167478. Tato známková řada je tedy nepochybně starší než známková řada namítajícího.

Rozhodnutí je plně v souladu s nálezem Evropského soudního dvora ve věci C- 251/95 SABEL BV v. Puma AG, které vyložilo interpretační pravidla pro výklad čl. 4 (1) (b) První směrnice Rady 89/104, jehož obsah je identický s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, který byl na projednávanou věc aplikován. Evropský soudní dvůr konstatoval, že *„pouhá asociace, která může být vyvolána na straně veřejnosti mezi dvěma ochrannými známkami následkem jejich analogického významového obsahu, není sama o sobě dostačující pro konstatování, že existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu tohoto ustanovení. Pojem pravděpodobnosti asociace není alternativou pravděpodobnosti záměny, ale slouží k vymezení jejího rozsahu. Znění čl. 4 (1)(b) směrnice-...existuje-li pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, indikuje že vnímání záměny průměrným spotřebitelem ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám hraje rozhodující úlohu v celkovém hodnocení pravděpodobnosti záměny. Průměrný spotřebitel obvykle vnímá označení jako celek a nepřistupuje k analýze jeho jednotlivých detailů.“*

S ohledem na okolnost, že označení „KOTVA“ má v České republice konotaci spíše na obchodní dům téhož jména, jenž je i v současnosti provozován přihlašovatelem napadené ochranné známky, než na výrobky vlastníka namítaných ochranných známek Společenství, přihlížel Úřad při svém rozhodování rovněž k okolnosti stanovené třetím výrokem rozsudku ESD, *“že není tedy vyloučeno, že pojmová podobnost vyplývající z faktu,*

že dvě ochranné známky používají vyobrazení s analogickým významovým obsahem, může vyvolat pravděpodobnost záměny, pokud má dřívější známka mimořádnou rozlišovací způsobilost, buď sama o sobě nebo díky dobrému jménu, které má u veřejnosti.“ Úřad nepřihlížel k dobrému jménu namítaných ochranných známek, které nebylo ani namítajícím tvrzeno, ale k povědomí tuzemské spotřebitelské veřejnosti o službách poskytovaných přihlašovatelem ochranné známky.

Z důvodů zcela vágních a navíc nepravdivých tvrzení městského soudu, dle kterých se stěžovatel nevypořádal s kritériem vnímání posuzovaných ochranných známek průměrným spotřebitelem, přičemž soud sám vycházel z mylné domněnky, že výraz KOTVA v době vydání napadeného správního rozhodnutí, jakož i v současnosti, není spotřebitelskou veřejností vnímán jako označení obchodního domu, stěžovatel navrhuje aby Nejvyšší správní soud tento rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen osobou s vysokoškolským právnickým vzděláním ve smyslu ustanovení 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že dne 1. 7. 2004 bylo společností MARKLAND KOTVA, a.s., přihlášeno slovní označení ve znění „KOTVA“ a dne 16. 11. 2005 zveřejněno pro následující seznam výrobků a služeb, zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (16) výrobky papírenské, papír a veškeré výrobky z papíru pro školy, pro kancelářské účely, pro umělce, pro reklamní a tiskařské účely, pro počítače, pro domácnost a hygienické účely, jednorázové dětské plenky z papíru nebo buničiny, lepenka, tiskoviny, časopisy, periodika, brožury, knihy, knihařské výrobky, mapy, kalendáře, diáře, bloky, alba všech druhů, pohlednice, blahopřání, fotografie, papírnické zboží, papírové ubrusy a ubrousky, lepidla kancelářská nebo pro domácnost, lepidla adhezivní pro kancelářské účely a pro použití v domácnosti, lepidla škrobová pro domácnost a kancelářské účely, štětce, obalové materiály z plastických hmot, psací, rýsovací a kreslicí potřeby; (23) nitě a příze, vlna předená; (24) ložní pokrývky a přikrývky, lůžkoviny, ochranné povlaky na polštáře, ochranné potahy na nábytek, ubrusy, kapesníky látkové, ručníky, ručníky textilní, tkaniny pro luxusní prádlo, okenní záclony; (26) krajky, stuhy textilní a vlasové, knoflíky, háčky a očka, galanterní výrobky, špendlíky a jehly, umělé květiny; a pro výrobky a služby ve třídách 3, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 39, 41, 42, 43, 44 a 45 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Podáním ze dne 13. 2. 2006 žalobce podal námitky proti přihlášce ochranné známky KOTVA O-355884 s tím, že je vlastníkem komunitárních ochranných známek: „ANCHOR“ č. 1739051, registrované pro výrobky ve třídě 23 a kombinovaných ochranných známek tvořených obrázkem kotvy a nápisem „TRADE MARK“ č. 1739341,

registrovaná pro výrobky ve třídě 23 a č. 2694206 registrované pro výrobky ve třídě 16, 23, 24, 26.

Namítající tvrdil, že slovní označení „KOTVA“ zcela jednoznačně navozuje dojem, že se jedná o pokračování jeho známkové řady, pro kterou je příznačné, že ve svých ochranných známkách používá motivu „kotvy“, a to jednak v obrazové podobě, jednak v podobě slovní. Průměrný spotřebitel by zcela logicky předpokládal, že slovní označení „KOTVA“ a ochranné známky „ANCHOR“ (anglicky „KOTVA“) a obrazové ztvárnění kotvy v kombinovaných známkách označují stejné výrobky pocházející od stejného subjektu.

Kasační soud ze spisového materiálu ověřil, že přihlašované označení je slovní, stejně tak, jako první namítaná ochranná známka, zatímco druhá a třetí namítaná ochranná známka jsou známky kombinované. Přihlašované slovní označení obsahuje slovní prvek „KOTVA“. První namítaná slovní ochranná známka obsahuje slovní prvek „ANCHOR“, který nabývá po překladu z angličtiny význam „kotva“. Druhá a třetí namítaná kombinovaná ochranná známka jsou naproti tomu shodně tvořeny obrazovým prvkem reálně vyobrazené lodní kotvy v tmavém provedení, obtočené částí lana v provedení světlém, a dále slovním prvkem „TRADE“ v tmavém provedení, umístěným nad uvedeným obrazovým prvkem, a slovním prvkem „MARK“ v tmavém provedení, umístěným pod uvedeným obrazovým prvkem, přičemž oba slovní prvky společně po překladu z angličtiny získávají význam „ochranná známka“.

Správní orgány dospěly k závěru, že podobnost mezi přihlašovaným označením „KOTVA“ a namítanými ochrannými známkami není dána a spotřebitel tak nemůže být uváděn v omyl, pokud jde o původ takto označených výrobků nebo služeb. Při posuzování podobnosti postupovaly podle standardních hledisek, která vytvořila praxe, tj. hlediska vizuálního, fonetického, významového a celkového dojmu označení, jakož i relevantní judikatury Evropského soudního dvora.

Nejvyšší správní soud je soudem přezkumným, který je při přezkumu napadeného rozhodnutí vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, nejedná-li se o takové vady, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Samotný přezkum je však možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí městského či krajského soudu splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tj. jedná se o rozhodnutí srozumitelné, které je opřené o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč příslušný soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námítky, z úřední povinnosti. V nyní projednávané věci stěžovatel nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku namítá, neboť tvrdí, že podobnost ochranných známek oba správní orgány posoudily podle standardních kritérií, přičemž závěr městského soudu, že „*oba správní orgány posoudily zaměnitelnost střetnuvších se ochranných známek chybně, neboť závěr žalovaného není odůvodněn přezkoumatelně, pečlivě, přesvědčivě, logicky, bezvadně, žalovaný totiž učinil svůj úsudek, aniž by řádně zhodnotil všechna relevantní kritéria*“, je pro jeho rozhodovací činnost naprosto neurčitý a vágní, a proto je napadený rozsudek pro nedostatek důvodů v této části nepřezkoumatelný.

Podle konstantní judikatury Ústavního soudu (viz např. nálezy ze dne 20. 6. 1995, sp. zn. III. ÚS 84/94, Sbírka nálezů a usnesení, sv. 3, č. 34; nálezy ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, tamtéž, sv. 8, č. 85; nálezy ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 686/02, tamtéž, sv. 35, č. 155) jedním z principů, představujícím součást práva na řádný proces, jakož i pojmu právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy) a vylučujícím libovůli při rozhodování, je povinnost soudů své rozsudky odůvodnit (ve správním soudnictví viz ustanovení § 54 odst. 2 s. ř. s.). Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Nepřezkoumatelné rozhodnutí totiž nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud se proto, vycházející ze shora předestřených obecnějších úvah zaměřil na to, zda rozsudek městského soudu obstojí v konfrontaci s uvedenými požadavky.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Zaměnitelnost je nutno zkoumat vždy z několika hledisek, a to především vizuálního, fonetického a významového. Základním a rozhodujícím kritériem pro posouzení zaměnitelnosti známek označujících shodné nebo podobné výrobky či služby je vždy hledisko běžného spotřebitele, tedy posouzení, zda známky jsou natolik odlišné (distinktivní), že nemohou u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny a v tomto směru ho uvést v omyl. Zkoumání podobnosti nemůže být přitom založeno pouze na formálním porovnání jednotlivých prvků, ale musí se zakládat na porovnání známkových motivů střetnuvších se označení - tj. rozhodujících složek porovnávaných označení, které při celkovém posuzování jsou výrazem charakteristických vlastností srovnávaných označení. Zaměnitelnost označení může být dovozována z podobnosti v dominantním prvku nebo naopak z toho, že označení dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost.

V případě kombinovaných známek, jež obsahují část obrazovou (vzbuzující určitý dojem zrakový) a část slovní (vzbuzující určitý dojem sluchový), je třeba při úvaze o celkovém dojmu, kterým známka působí, brát v úvahu obě části známky, neboť jak jedna, tak druhá může ve známce převládat, a tak ovlivnit celkové vnímání spotřebitelem. Při úvaze o podobnosti známky je tak nutno mít na zřeteli, že celkový dojem známky může vytvořit buď jen obrazová, nebo slovní část, každá sama o sobě nebo obě společně. Na podobnost známek tak lze usuzovat podle toho, „co vytváří celkový dojem“, tedy buď již z pouhé části obrazové či slovní nebo ze souhrnu obou.

Z napadených rozhodnutí kasační soud ověřil, že dle závěrů správních orgánů se z vizuálního hlediska přihlašované označení KOTVA s první namítanou ochrannou známkou „ANCHOR“ nepodobají, neboť se neshodují ani v jednom písmenu. Z fonetického hlediska se také jedná o nepodobná označení, neboť český průměrný

spotřebitel vysloví napadené označení jako „kotva“ a namítané označení jako „anchor“ či „ankor“. Z významového hlediska bude český průměrný spotřebitel slovu „KOTVA“ s ohledem na dlouholetou existenci jednoho z největších původních obchodních domů tohoto názvu v České republice spíše přisuzovat význam tohoto obchodního domu, než pojmu užívanému v lodní dopravě – kotva lodní, dvojitý až čtyřnásobný hák k upoutání plavidla při kotvení, zatímco slovu „ANCHOR“ s velkou pravděpodobností nepřisoudí žádná význam, neboť slovo „anchor“ nepatří mezi základní slovní zásobu českého spotřebitele s průměrnou znalostí anglického jazyka.

Pokud jde o vizuální a fonetickou podobnost přihlašovaného označení s druhou a třetí kombinovanou známkou, jedná se dle odůvodnění napadených rozhodnutí opět o známky nepodobné. Mezi slovním prvkem „TRADE“ a slovním prvkem „MARK“ a přihlašovaným označením „KOTVA“ není shoda ani v jednom po sobě jdoucím písmenu a ni podobnost či shodnost obrazového prvku. Slovní spojení „TRADE MARK“ bude průměrným českým spotřebitelem zřejmě vyslovováno tak, jak se píše, tedy jako „trade mark“, případně spotřebitelem znalého anglického jazyka s anglickou výslovností, tj. „trejd mark“. Přihlašované označení se naproti tomu bude vyslovovat jako „kotva“. Pokud jde o hledisko významové, s ohledem na výše uvedené průměrný spotřebitel pravděpodobně bude u namítaných ochranných známek vnímat především obsažené spojení slovních prvků „TRADE MARK“, jehož význam nebude schopen přesně určit. Spotřebitel se znalostí anglického jazyka si pak v souvislosti s tímto slovním spojením vybaví význam „ochranná známka“, resp. „značka“. U přihlašovaného označení naproti tomu bude vnímat odlišný slovní prvek, tj. „KOTVA, jak již bylo uvedeno u první namítané ochranné známky jako konotaci na obchodní dům, než jako souvislost s lodním hákem.

Z žalobou napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že přihlašované označení je nárokováno pro výrobky částečně shodné a podobné s výrobky chráněnými namítanými ochrannými známkami. V souladu s právními závěry obsaženými v rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C - 39/97 „Canon“, tj. že menší podobnost mezi výrobky a službami může být vyvážena větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak, dospěl žalovaný ke shodnému závěru jako Úřad, že záměna přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek i přes shodnost nebo podobnost části přihlášených výrobků s výrobky chráněnými namítanými ochrannými známkami není pravděpodobná.

Správní orgány v napadených rozhodnutích provedly zhodnocení podobnosti ochranných známek dle vizuálního, fonetického a významového, a to z pohledu průměrného českého spotřebitele, přičemž stěžovatel hodnotil i skutečnost, že výrobky, na které se srovnává označení vztahují, jsou částečně shodné či podobné. Dle městského soudu je rozhodnutí stěžovatele nepřezkoumatelné, z jakých důvodů však městský soud zaujal tento právní názor, z rozsudku dovodit nelze.

Dle názoru kasačního soudu měl městský soud postupovat při posouzení napadeného rozhodnutí v intencích rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74 (všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší

správní soud konstatoval: „*jakkoli nepřezkoumatelnost žalobou napadeného správního rozhodnutí je nutnou a dostatečnou podmínkou jeho zrušení krajským soudem, nezabývá to krajský soud vedle konstatování této nezákonnosti též povinností vypořádat se s (dalšími) žalobními námitkami či případně zabývat se jinými důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí, k nimž je povinen přiblídnout z úřední povinnosti, či jeho nicotností, a to v té míře, v jaké to obsah napadeného správního rozhodnutí umožňuje. V soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu se totiž může stát, že toto rozhodnutí bude ve vztahu k určitým skutkovým či právním otázkám nepřezkoumatelné, ať již pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů, avšak ve vztahu k jiným, na prvních z nich relativně nezávislým, požadavkům přezkoumatelnosti vyhoví. Může tomu být nejen tehdy, vztahuje-li se nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí toliko k některému z vícero jeho výroků, ale například i tehdy, je-li odůvodnění jednoho výroku nepřezkoumatelné toliko ve vztahu k určitým skutkovým či právním otázkám, výsledek jejichž posouzení sám o sobě neovlivňuje posouzení dalších skutkových či právních otázek, které byly rovněž pro rozhodnutí správního orgánu o věci podstatné“.*

Městský soud měl tedy věcně přezkoumat závěry správních orgánů, týkající se posouzení podobnosti srovnávaných ochranných známek z hlediska jejich vizuální, fonetické a významové podobnosti, popřípadě uvést, z jakého důvodu nelze tyto závěry přezkoumat samostatně. Dále měl v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, z jakých konkrétních důvodů je úsudek správních orgánů nedostatečným, která kritéria zaměnitelnosti správní orgány při svém hodnocení opomněly, či z jakých konkrétních důvodů je provedené hodnocení dle zvolených kritérií nedostatečné. Dospěl-li městský soud k závěru, že „*napadené rozhodnutí je založeno na nedostatečně učiněných skutkových zjištěních*“, pak v jeho odůvodnění zcela absentuje úvaha týkající se zhodnocení zjištěného skutkového stavu, ze které by bylo zřejmé, jaké nedostatky v zjištěném skutkovém stavu městský soud shledal. Kasační námitka směřující do nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku je proto důvodná.

Nejvyšší správní soud dále připomíná, že městský soud na jedné straně označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, současně však v jiné části rozhodnutí přisvědčil žalobci, že *v případě přihlašovaného označení se průměrný spotřebitel bude zcela logicky domnívat, že se jedná o pokračování známkové řady žalobce, neboť se jedná o významově zcela identickou věc, jednou vyjádřenou slovem a podruhé obrazem“.*

Takové závěry se však navzájem vylučují. Označil-li městský soud závěry žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pak logicky nemohl posuzovat jejich správnost či zákonnost. Je-li totiž jakékoli rozhodnutí označeno jako celek za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, znamená to, že z jeho odůvodnění není zřejmé na základě jakých úvah, důkazů či skutkového stavu příslušný orgán rozhodoval. Závěry takového rozhodnutí nelze ani přezkoumat ani účinně napadnout, neboť chybí rozhodovací důvody, se kterými má být polemizováno. Dospěl-li městský soud k závěru, že napadené rozhodnutí stojí na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, neboť závěr žalovaného není odůvodněn přezkoumatelně, pečlivě, přesvědčivě, logicky, bezvadně, přičemž současně přisvědčil žalobci o možné pravděpodobnosti záměny přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami, je jeho rozhodnutí vnitřně rozporné.

V dalším řízení bude městský soud postupovat v intencích shora uvedeného rozhodnutí rozšířeného senátu, uvede v čem konkrétně je shora rekapitulované hodnocení správních orgánů nedostatečné, případně jaká kritéria podobnosti správní orgány při svém hodnocení opomněly a z jakého důvodu nelze správními orgány provedené posouzení pravděpodobnosti záměny ochranných známek přezkoumat samostatně, případně věcně přezkoumá závěry, které podmínku přezkoumatelnosti splňují. V takovém případě bude nutné znovu vyhodnotit závěry žalovaného týkající se konotace přihlašovaného označení na obchodní dům Kotva, a to v souvislosti s tvrzením žalovaného, že přihlašovatel posuzovaného označení „KOTVA“ společnost MARKLAND KOTVA, a. s., provozuje obchodní dům tohoto jména a to v Praze na náměstí Republiky. Dále městský soud uvede ta kritéria, která byla správními orgány dle jeho názoru pominuta, tj. přezkoumatelným způsobem uvede, v čem konkrétně shledal částečnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než rozsudek městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Městský soud je při novém projednání věci vázán právním názorem zdejšího soudu; v novém rozhodnutí ve věci městský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu